

Ευφυές και εύστοχο

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ χρόνια το Θέατρο Versus σταθεροποίησε τα βήματά του και δημιούργησε ιδεολογική και αισθητική ταυτότητα, τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της οποίας θα μπορούσε κανείς να συνοψίσει σε μια απλή φράση: «Μη τυχαίες επιλογές». Επιλογές έργων ως προς τη θεματολογία, τεκμηριωμένες πρώτ' απ' όλα με την ανάγκη της ομάδας να πάρει θέση απέναντι στα προκλητικά ερωτήματα των καιρών μας. («Nordost» και τώρα «Rottweiler».) Επιλογές έργων με σκοπό τη διερεύνηση των τάσεων του παγκόσμιου θεάτρου του σήμερα και την απόκτηση προσωπικής άποψης και εμπειρίας στα πεδία της σύγχρονης θεατρικής αισθητικής (Σάρα Κέιν, Έντμοντ Μποντ). Επιλογές έργων, όπου το ενδιαφέρον για τη φόρμα δεν επισκίαζε την έγνοια για το ανθρωπιστικό περιεχόμενο («Τα ορφανά»). Επιλογές δικαιολογημένες από την ποιότητα του τελικού αποτελέσματος.

Το «Rottweiler» του Ισπανού Γκιγιέρμο Έρας είναι ευφυές και εύστοχο έργο. Μικρό στη διάρκεια, με ενόπτη χώρο και χρόνο, με πυκνό και συμπαγές κείμενο, το έργο χτυπάει ταυτόχρονα δύο στόχους, την αναβίωση της φασιστικής και της ρατσιστικής ιδεολογίας και πρακτικής στη σύγχρονη νεολαία και την εγκληματικά κοντόφθαλμη ανεκτικότητα της αστικής κοινωνίας προς αυτή τη ραγδαία διαδιδόμενη κοινωνική ασθένεια. Ο φιλόδοξος και αλαζόνας χάριν στη δύναμη των ΜΜΕ, την οποία απολαμβάνει, τηλεοπτικός δημοσιογράφος στίνει εκπομπή με πρωταγωνιστή τον αρχηγό των ντόπιων skinheads, τον Rottweiler. Με στόχο πάντα την αποκλειστικότητα και τη θεαματικότητα, ο δημοσιογράφος εγκαταλείπει το ασφαλές περιβάλλον του τηλεοπτικού στούντιο και κατεβαίνει στην «κόλαση», στο υπόγειο στέκι των νεοναζί, στο κοινωνικό περιθώριο. Αντιμετωπίζει το συνομιλητή του ως περίεργο σίχαμα που επιτίθεται σε κάποιους ακόμα πιο περιθωριακούς από τον ίδιο, ως τέρας προς επίδειξη, ως τηλεοπτικό προϊόν. Σκηνοθετεί στην εκπομπή τη ζωή του «ήρώα» του, διανθίζοντας την εκπομπή με βιντεογραφημένες συνεντεύξεις των ανθρώπων από το παρελθόν του, του καθηγητή του, της πρώην φίλης του, της μάνας του, στην προσπάθεια να δείξει την πορεία του προς αυτό που έχει γίνει. Όμως ο Rottweiler σπάζει τους κανόνες του παιχνιδιού, αρνούμενος να περιοριστεί στο ρόλο του κοινωνικά παραστρατημένου και όχι μόνο δηλώνει περήφανος το κρέντο και τις πράξεις του, αλλά στρέφει τη

βία προς τον δημοσιογράφο και τον σκοτώνει. Το έργο ανεβαίνει σε επίπεδο πολιτικής αλληγορίας χωρίς να εγκαταλείπει τον ωμό ρεαλισμό της περιγραφικής μεθόδου.

Η σκηνοθεσία του Μαρίνου Ανωγυριάτη και της Μαρίνας Μανδρή κρατάει την ψυχρή περιγραφική ουδετερότητα απέναντι στα διαδραματιζόμενα στο έργο, όμως ο ίδιος ο περιγραφόμενος χώρος, το στέκι των σκίνχεντ με την κυρίαρχη φιγούρα του Rottweiler είναι σπληνικός με φθηνή γοτθική θεατρικότητα, με την αισθητική της κίτσαρίας του τρόμου (σκηνικά-κοστούμια του Δημήτρη Λεάνδρου). Οι σκηνοθέτες έκαναν πολύ καλή δουλειά με την τετράδα των ηθοποιών τους, βοηθώντας τον Μάριο Κωνσταντίνου να είναι λεπτός και τόσο αποτελεσματικός στη δημιουργία του αναγνωρίσιμου τύπου του δημοσιογράφου, τον Κωνσταντίνο

Αλκιβιάδη και τον Δημήτρη Κωνσταντινίδη να δίνουν μέσω των ρόλων του κάμεραμεν και του σκίνχεντ Ράφα το δικό τους σαφή σχολιασμό στα δράματα, και τον Ανδρέα Νικο-

λαΐδη να κάνει ρόλο-δύλω, τόσο για τις υποκριτικές του ικανότητες, όσο και για την επιθυμία του να επιτεθεί οργισμένα στον Rottweiler του. Και σαφώς ο καλύτερος τρόπος να το κάνει ήταν να δημιουργήσει τον όσο το δυνατό ολοκληρωμένο τύπο, λεπτομερώς δουλεμένο ως εικόνα και ως περιεχόμενο. Και είναι, δυστυχώς, σαφές ότι την έμπνευση και την οργή του ο ηθοποιός και οι σκηνοθέτες του δεν αντλούσαν μόνο από το έργο του Γκιγιέρμο Έρας, αλλά και από τη δική μας πραγματικότητα. Όσοι είδαν την παράσταση του Versus, συνειδητοποιήσαν (δικαιώνοντας τη στοχευμένη επιλογή των συντελεστών της παράστασης) πόσο εύκολα θα μπορούσαν να αλλαχτούν τα λόγια του Rottweiler «Ισπανία για τους Ισπανούς» σε «Κύπρος για τους Κύπριους».

«Rottweiler» του Γκιγιέρμο Έρας από το Θέατρο Versus Rottweiler. Μετάφραση: Μαρία Χατζηεμμανουήλ. Διασκευή: Ομάδα. Σκηνοθεσία: Μαρίνος Ανωγυριάτης, Μαρίνα Μανδρή. Σκηνικά-Κοστούμια: Δημήτρης Λεάνδρου. Μουσική: Γιώργος Ιωάννου. Φωτισμοί: Καρολίνα Σπύρου. Παίζουν: Κωνσταντίνος Αλκιβιάδης, Δημήτρης Κωνσταντινίδης, Μάριος Κωνσταντίνου, Αντρέας Νικολαΐδης

Θέατρο
ΤΗΣ ΝΟΝΑΣ ΜΟΛΕΣΚΗ